

Από τη Συλλογή «ΙΚμάδα» του Μάριου Πετάση

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΧΥΤΡΟΥ

(Στον πατέρα μου Στυλιανό Πετάση)

Κι η σκέψη γυρνά σήμερα
Σε σένα
Αγαπημένο μου χωριό
Κυθρέα
Κόρη του Χύτρου

Κεφαλοβρυσομάνα Τζιυρκά
Σαν χθες θυμάμαι
Το γλυκό σου νανούρισμα
Κατ' απ' τα πλατάνια
Την Πούλια και τον Αυγερινό
Σαν χθες θυμάμαι
Που ξυπόλυτος

Σεργιάνιζα στα στενά δρομάκια σου
Σαν χθες που
πότιζα τη γης
Με δάκρυ χαράς

Κοιμήσου
Κοιμήσου Αφροδίτη μου
Κι εγώ θα σε ξυπνήσω
Απ' το λήθαργο
Ίσως όχι τώρα
Σύντομα, όμως
Σίγουρα

2. Κείνο το παραμύθι
(Στη μάνα μου, Τίτσα Πετάση)

Αβίαστα
Η Μνήμη πισωγουρίζει
Νοσταλγικά
Ίσως γιατί το θέλει
Να γονατίσει

Μπροστά στο ίδιο 'κονοστάσι
Ίσως γιατί το θέλει
Να ξαναδεί
Τους ίδιους τόπους
Τους ίδιους ανθρώπους
Ίσως γιατί να ξαναζήσει
πεθυμά

Κείνες τις καλοκαιρινές βραδιές
που ευώδιαζε
Ο Βασιλικός
Το γιασεμί

Και εμείς;
Εμείς, εκεί
Ν' ακούμε για βασιλιάδες
Μάγισσες
Δράκους και κάστρα
Ίσως γιατί να ξαναζήσει
Ίπευθυμά
Κ' ανες τις παγερές νύχτες
Γύρω απ' το τζ'άκι

Και δώστου μπάτσο
Δώστου κλώτσο
Παραμύθι ν' αρχινίσει
Ω! Παραμυθένιο μου όνειρο
Σα εκ τω Σων
Σκυτάλη που μεταλαμπαδιάζει
Το κατόπι μου.